

1971. Det er ikke lige netop arbejdskamp med deraf følgende arbejdsnedlæggelser, det danske samfund har brug for i en situation, hvor 300.000 er arbejdsløse, og det kunne let blive konsekvensen af at slette 35 pct.-reglen.

I Danmark taler vi meget om den danske model, der går ud på, at parterne på arbejdsmarkedet ved deres forhandlinger selv fastlægger løn- og arbejdsvilkår. Vi synes, det ville være en udmærket og god idé, om parterne på arbejdsmarkedet også selv kunne blive enige om de ændringer i forligsmandsloven, som de fandt var de rigtige.

Jeg har forstået på hr. Poul Erik Dyrlands indlæg, at ILO's fagforeningsfrihedskomiteé har interesseret sig for sammenkædningsreglerne i forligsmandsloven, og det siger sig selv, at det må undersøges, om vi fra dansk side overholder de internationale konventioner.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at Enhedslisten helst så hele forligsmandsloven afskaffet. Vi anser loven med afstemningsregler, sammenkædningsforhold, bestemmelser om hemmelighedskræmmeri og muligheden for at udsætte fra forligsmændens side for at være indblanding i de frie forhandlinger, og vi anser Forligsinstitutionen for statens redskab til at forhindre, at styrkeforholdet afprøves på det danske arbejdsmarked.

Men nu er loven der nu engang, og derfor er det også nødvendigt at stille ændringsforslag til den, og der må vi sige, at SF's forslag er et skridt i den rigtige retning, og vi vil gerne være med til at fremme forslaget. Vi vil dog ikke lægge skjul på, at vi mener, vi selv har stillet et bedre forslag – desværre er det fremkommet på et tidspunkt, hvor vi ikke kendte SF's – og vi havde selvfølgelig helst set, at de var blevet behandlet sammen i salen; det havde lettet Folketingets behandling af forslagene. Nu bliver vi nødt til at kigge på dem i fællesskab i udvalget. Men vi vil under alle omstændigheder sige, at SF's forslag går i den rigtige retning.

Specielt til Socialdemokratiet og til regeringen vil jeg sige, at man må være opmærksom på, hvad der foregår i baglandet. Sidst kunne man i forbindelse med LO's repræsentantskabsmøde den 25. oktober se i Politiken dagen efter, at LO's formand, Finn Thorgrimson, mente, at Socialdemokratiet ganske enkelt ikke havde mod

til at sætte den politiske dagsorden. Thorgrimson udtalte på repræsentantskabsmødet, at det var uforståeligt, at Socialdemokratiet endnu ikke havde rejst dette forslag.

Sagen er jo nemlig, at det har været LO's officielle politik faktisk siden 1991, og så bliver diskussionen om det rette tidspunkt at fremsætte forslaget på altså en lille smule tynd, for umiddelbart efter en overenskomstforhandling er det ikke belejligt og ikke passende at fremsætte forslaget, fordi man kan hævde, at det ville skabe tvivl om, hvorvidt et forslag var forkastet eller vedtaget, hvis der havde været andre regler; så det er ikke rigtig passende at fremsætte sådan et forslag lige efter forhandlingerne. Det er åbenbart heller ikke passende at fremsætte forslaget i god tid inden overenskomstforhandlingerne. Hvornår er det så nogen sinde passende?

Arbejdsmarkedets parter har haft udmærket tid til at forhandle det, og som sagt har LO allerede for længe taget stilling til spørgsmålet.

Jeg synes, at man skulle lytte til, hvad der foregår i de kredse, og så skulle man være med til at fremme forslaget.

Lisbeth Arbøl (CD):

CD kan vedrørende dette forslag henholde sig til arbejdsministerens besvarelse. Grundet overenskomstforhandlingerne er det et forkert tidspunkt at tage lovforslaget op på ny.

CD mener, at arbejdsmarkedets parter efter overenskomstforhandlingerne må arbejde videre på at nå frem til enighed om demokratisering af loven. Til den tid, når arbejdsmarkedets parter har afsluttet deres forhandlinger, vil vi fra CD's side forholde os til de problemer og løsningsmodeller, der på det tidspunkt vil kunne tænkes.

Jeg skal meddele, at CD ikke kan støtte det af SF stillede forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Aage Frandsen (SF):

Ordene »passende tidspunkt« er blevet brugt af et par af ordførerne.

Sidst, vi fremsatte forslaget, var under overenskomstforhandlingerne – mens de var i gang. Der kunne man måske med en vis ret sige, at da var det ikke passende.

Nu fremsætter vi forslaget på et tidspunkt, hvor forhandlingerne så småt er ved at gå i gang. Det kan sagtens vedtages i god tid, inden man skal i gang med at diskutere tingene nærmere, og også inden man eventuelt overhovedet skal overveje noget med sammenkædning.